

הפלך, ועליו כתוב (שם קי) אשרי איש ירא את ה'. מהו טרף גמן ליראיו? אלא במו שכתבוב, (משל' לא) ותוקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. מכאן למדנו, שבכל אדם שעוסק בתורה, בלילה, וכן בבחזות הלילה, בשעה שננסת ישראל מתחזרה להתקין בית לפלא - זה משתפר עמה, וזה נקרא מבית הפלא, ונוננים לו כל יום מאותם תקוני הבית. זהו שכתבוב ותתן טרף לביתה. וזה נערותה. מי זה ביתה? כל אותן שמשתפות עם המשותל בתורה להשתפר עמה בלילה. ולא עוד, אלא שצדיק אחד עליון יש לו לקדוש ברוך הוא, והוא משפטך עמו, וירושים שייחסם אה' נשאיל, שכתבוב (ישעה ס) צדיקים לעולם יירשו ארץ.

עוד פתח ואמר, ולא יחללו זרעם בעמיו כי אני ה' מקדשו. בא ראה, כל מי שמוציא זרע לבטלה, לא זוכה לראות פניו שכינה, וכן קרא רע, שכתבוב (הלים ח) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע. זה מי שמוציאו אותו בידך, או באשה אחרה שאינה בשירה. ואם אמר שמוסיא אותו באשה שאינה מתעברת, בך גם? לא. אלא פמו שאמרנו. ועל פון בקש אדם מהקדוש ברוך

דכל מאן דדהיל ליה, אתקרי מאינשי דביתא דמלכ'א, ועליה כתיב, (הלים קי) אשרי איש ירא את יי'.

מהו טרף גמן ליראיו. אלא כמה דכתיב, (משל' לא) ותוקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. מהכא אוילפנא, דכל בר נש דלען באורייתא בליליא, וכן בפלגות ליליא, בשעתה דכתיבת ישראל אתkürת לאתקנא ביתא למלכ'א, הא אשטעפ בחדה, והאי אקררי מבוי מלכ'א, ויבין ליה כל יומא מאיננו תיקוני ביתא, חדא הוא דכתיב ותתן טרף לביתה וחך לנערותה. מאן ביתה. כל איננו דמשטאפע בחדה בליליא, אקרון ביתה, בגיןך טרף גמן ליראיו.

מהו טרף. טרף ממש, דאייה נטלא מאתר רחיקא עלאה, דכתיב (משל' לא) מפארך תבאי לחמה. ומאן זכי להאי טרף, סופיה דקרא אוכח, דכתיב, (הלים קי) יזפור לעולם בריתו. מאן דאסטפל (ס"א דاشדיל) באורייתא, לאשטעפא בחדה בליליא. ולא עוד, אלא צדיק חד עלאה אית ליה לקודשא בריך הוא, והוא אשטעפ בחדה, וירתין פרויזה לבניישתא דישראל, דכתיב, (ישעה ס) צדיקים לעולם יירשו ארץ.

זו פתח ואמר, (ויקרא כא) ולא יחלל זרעם בעמיו כי אני יי' מקדשו. פא חז, כל מאן דאפיק זרע לבטלה, לא זכי למחרמי אפי שכינה, ואקררי רע, דכתיב (הלים ח) כי לא אל חפוץ רשע אתה לא יגרך רע. האי מאן דאפיק ליה בידך, או באנתו אחרא דלא בשרא. ואית תימא דאפיק ליה באנתו דלא מתחברא, ה' כי נמי. לא. אלא כמה דאምרן.

על דא יבעי בר נש מקודשא בריך הוא, דיזמין ליה מאנא דבשרא, דלא